

Brit Mila'nın eleştirilmesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Brit Mila ritüeline karşı sürekli olarak büyük itirazlar dile getirilmektedir. Muhaliflere göre, bir bebek gereksiz acıya maruz bırakılmakta, vücudunun bütünlüğü ihlal edilmekte ve fiziksel ve dini özerkliği göz ardı edilmektedir. Bu gerekçelerin her birine karşı argümanlar ileri sürülebilir. Ancak bazı polemikler binlerce yıllık Yahudi karşıtı geleneğe dayanmaktadır. O zaman mesele artık çocuğun ya da ebeveynlerinin hakları değil, karalama ve Yahudi dini uygulamalarının yasaklanmasıdır.

2012 yılında erkek çocukların sünnet edilmesi konusunda medyada şiddetli bir tartışma başladı. Tartışma, Köln Bölge Mahkemesi'nin sünnetin bedensel zarar teşkil ettiğine hükmettiği bir kararla tetiklendi. Çocuğun fiziksel bütünlüğü açısından, ebeveynler çocuklarının sünnet olup olmayacağına kendileri karar verene kadar beklemelidir. Davanın başlangıç noktası Müslüman bir çocuktü, ancak çok kısa bir süre içinde Yahudi ritüel sünnet uygulaması tartışmanın merkezi hâline geldi. Gazetelerdeki bazı makaleler, tartışma programları ve sünnete karşı imza kampanyaları binlerce yıllık Yahudi karşıtı motifleri yeniden canlandırırken, diğerleri karşıtlıklarını çocuğun yüksek yararı ve fiziksel kendi kaderini tayin hakkı gibi daha modern argümanlarla gerekçelendirdi. Çeşitli haklar ve değerler (ebeveyn velayeti, çocuk refahı, dini özgürlük) arasındaki çatışma göz önünde bulundurulduğunda, ritüel sünnetin hâla caiz olup olmadığı ve dolayısıyla Yahudi dini uygulamasının hâla mümkün olup olmadığı konusunda büyük bir belirsizlik ortaya çıktı.

Sünnete karşı çekinceler antik çağlara kadar uzanmaktadır. Helenistik estetiğe göre sadece sünnetsiz bir erkek güzel kabul edilirdi. Roma argümanları polemiği yoğunlaştırmış ve sünnet derisinin alınmasını genital mutilasyon ve kastrasyon olarak nitelendirmiştir. Ortaya çıkan Hıristiyanlık, aidiyetin fiziksel işaretini gözden düşürerek kendisini Yahudilikten ayırmak istiyordu.

Yahudiler kana susamışlıkla, cinsel kısıtlamayla ve erkeklikten yoksun olmakla suçlanıyordu; cinsel içerikli yansımalar ve beden imgeleri her şeyden önce eleştirmenlerin fantezilerine ve Yahudi karşıtlığına gönderme yapıyordu. Günümüzde, Yahudilik ve İslam'da sünnetin ritüel bir uygulama olarak reddedilmesi, öncelikle çocuğun refahı, yani çocuğun dini ve fiziksel olarak kendi kaderini tayin etmesi gerekçesiyle meşrulaştırılmaktadır. Ebeveynlerin velayet hakkı ve çocuğun dini terbiyesine ilişkin kararları bu konuda arka planda kalmalıdır. Giderek sekülerleşen bir toplumda, dini ritüeller arkaik ve modası geçmiş olarak görülmekte ve "dinden özgür olma" hakkı ileri sürülmektedir. Bazı argümanlar, artık tıp, psikoloji ve eğitim terimleriyle (yararsız veya tehlikeli bedensel müdahale, travma, kendi kaderini tayin etme) değiştirilmiş, iyi bilinen polemiklerdir. Bu tür itirazların hepsi bilinçli ya da bilinçsiz olarak antisemitizmden kaynaklanmamaktadır. Demokratik toplumlar, değerler değiştiğinde ve farklı hak ve çıkarlar birbiriyle çatıştığında sürekli olarak yeniden müzakere etmek zorundadır. Bununla birlikte, sünnet karşıtlarının tartışmayı yürüttükleri şiddet dikkat çekiciydi. Çocuk hakları aktivizmi, din karşıtlığı, islamofobi ve antisemitizm ile birleştirildi. Yahudi ebeveynlerin çocuklarına acımasızca ve zalimce davrandıklarına dair imalara katlanmak zordu.

Ritüel sünnet lehindeki anayasal argümanlar, anayasal olarak güvence altına alınan din özgürlüğüne dayanmaktadır. Bu ritüel ve ayrıca bebeklik ve çocukluk dönemindeki zamanlaması, Yahudiler ve Müslümanlar için temel inançlara değinirken, cerrahi müdahalenin kapsamı çok küçüktür. Ebeveyn velayeti, kulak deldirme, aşı, ameliyat, kan nakli gibi diğer fiziksel müdahalelere karar verme hakkını da içerir. Din eğitimi ve yaşam pratiği de dâhil olmak üzere, eğitim ve değerlerin yetiştirilmesi de ebeveynlerin hakkı ve görevidir. Bir çocuğun değerlerden bağımsız bir ortamda büyüebileceğini ve 14 yaşından (dini olgunluk) veya 18 yaşından (reşit olma) itibaren hangi dini veya ideolojik yolu seçeceğine karar verebileceğini varsaymak bir yanılısamadır.

Alman Federal Meclisi'nin Aralık 2012'de ritüel sünneti kanunla düzenlemesinin ardından tartışmalar sakinleşti (BGB §1631d). Buna göre, çocuğun sağlığını tehlikeye atmamak kaydıyla, çocuklarda sünnet derisinin dini veya kültürel nedenlerle "tıbbi açıdan gerekli olmayan" bir şekilde alınmasına izin verilmektedir. Altı aylık olana kadar bu işlem dini cemaatten özel eğitim almış bir kişi (mohel) tarafından gerçekleştirilebilir; bu noktadan sonra ise sadece bir doktor tarafından yapılabilir. Brit mila'nın yasaklanması, Yahudilerin kendilerini anlamalarının temel bir bileşeni

imkansız hâle getirecek, muhtemelen yurtdışında çocukların sağlığını ve refahını tehlikeye atacak "sünnet turizmine" yol açacak ve uzun vadede Almanya'daki Yahudi dini uygulamalarını kısıtlayacaktı.